

Bart Moeyaert

Gedichten voor gelukkige mensen

Amsterdam Antwerpen

Em. Querido's Uitgeverij BV 2008

Nieuwstad 14

14

Ik was bezoek dat langer bleef en anders sprak,
maar ik misstond niet in de kamer. Een beetje
als een schemerlamp die op den duur de sleutel kreeg.
Ik deed niet ongezellig en in mijn buurt was het
aan tafel minder leeg. Maar nog liet niemand na
mij af en toe te wijzen op mijn tong, mijn grond.
Dan noemden ze mij onverwachts weer anderman
en zonden mij naar huis, terwijl ik juist begon
te wennen aan de lucht en onderhand ook dacht
dat ik een hart veroverd had. Maar niets was
minder waar dan dat. Op tijd en stond werd
naar mijn stoel gekeken, gepolst of ik al wortel
schoot. Ik hield mijn mond en vond het krassen
van de meeuwen geen goed teken. Hoe kwam het
dat ik binnen zat en tegelijk nog buiten stond.

Aquarel

15

Dit is een aquarel: een schilderij van waterverf
op dik karton. Ik wist niet wat ik wou toen ik
eraan begon en nu het af is heb ik er nog
het raden naar. Wat doet die vlek daar op dat schip,
wat doet die vrouw, waarom een zee, had ik dan
blauw in overschot, dat denk ik niet, ik denk
haast nooit als ik mijn vinger doop in mijn verdriet
of in het jouwe en ermee schrijf of teken, maar
ik moet niet doen alsof. Per slot van rekening
weet iedereen dat alles – alles – over liefde gaat.